

[Lasse Budtz]

Carrington, den franske udenrigsminister, Poncet, og den vesttyske udenrigsminister, Genscher, er enige om, med den sidstnævnte som den mest positive.

Communiquet fra Warszawapagtlandenes ministermøde indeholdt bogstavelig talt intet som helst nyt, men det er dog værd at bemærke sig, at østbloklandenes ministre udtalte sig til fordel for en politisk løsning på Afghanistankrisen, og det er da altid noget.

Måske bør man i denne forbindelse erindre sig, at man fra såvel tysk som dansk side ved NATO-ministrenes møde lagde vægt på at fremhæve, at det er og må være en politisk løsning, der skal tilstræbes.

Man skal nok ikke undre sig så meget over, at den nye amerikanske udenrigsminister, Muskie, har udtalt sig med stærk reservation om de meget vage planer, der er luftet fra østlig side. Man kunne nok ikke vente sig andet. Men man skal være opmærksom på, at udenrigsminister Muskie, samtidig med at han har påpeget nødvendigheden af vestligt samarbejde og styrke, også har fremhævet tre andre væsentlige ting. For det første at man må søge at få nedrustningsforhandlingerne i gang igen, for det andet at man må prøve at få genetableret de amerikansk-sovjetiske forbindelser i bred forstand, og for det tredje at USA ikke er ved at ændre sin politik til en koldkrigsstrategi. Det er trods alt ikke ringe udgangspunkter for forsøg på at finde forhandlingsløsninger.

Socialdemokratiet ønsker at støtte forhandlingsmetoden, hvor det overhovedet er muligt, forhandlinger og øgede konsultationer med vore partnere og allierede, men sandedelig også forhandlinger med østblokken og for den sags skyld med alle andre lande. Derfor vil socialdemokratiet arbejde positivt på afholdelsen af Madridkonferencen om opfølgningen af Helsingfors-slutakten om sikkerhed og samarbejde i Europa. Netop fordi vi befinder os i en krisesituation, bør alle forhandlingskanaler holdes åbne. Netop fordi afspændingen er i fare, bør vi medvirke til i Madrid og alle andre steder at undgå konfrontationer og i stedet for prøve at finde konstruktive udveje. Netop på grund af det anspændte forhold bør vi prøve at medvirke til at inddæmme kriserne og ikke udvide dem.

Jeg er glad for at kunne minde om, at ledende medlemmer af den amerikanske kon-

gres og administration for ikke så længe siden sagde til medlemmer af Europarådets politiske komité, at de delte denne opfattelse. Madrid er ikke uvæsentlig i denne forbindelse, og måske kunne man ved denne konference tage de indledende skridt til afholdelse af en europæisk nedrustningskonference, men naturligvis med amerikansk og canadisk deltagelse, som i øvrigt først og fremmest foreslået af den franske regering. Vi må prøve alle midler til en genoptagelse af afspændingsbestrebelse og dialogen.

Christoffersen (V):

Jeg synes, at der allerførst er grund til at takke ministeren for hans tale. Ministeren ved, at vi er uenige med regeringen om mangt og meget, og det er få af ministerens kolleger, vi overhovedet i denne tid føler trang til at takke for deres indsats, men udenrigsministerens tale vil jeg gerne takke for af én bestemt grund. Vi er uenige med regeringen om meget, men når det gælder udenrigspolitikken som helhed, vil vi gøre meget for at begrænse denne uenighed; vi vil endog gøre ganske meget for at opnå enighed, af den enkle grund, at Danmark i den måske vanskeligste internationale situation i de sidste 19 år bør fremtræde med en klar, en urokelig og en konsekvent udenrigspolitisk linje understøttet af et stort flertal i den sal. Den må ikke efterlade nogen tvivl hverken hos vore allierede, hvis tillid vi ikke kan undvære, eller hos dem, der vagtsomt vogter på svage punkter i den vestlige rustning, og hos hvem vi ikke kan tåle at skabe mistillid til vor beslutsomhed. Dermed siger jeg imidlertid ikke, at jeg er ganske enig med ministeren i alle hans analyser og konklusioner. Dette er jo en debat, og det betyder, at det også må blive en udveksling af synspunkter, som regeringen kan drage en lære af. Forhåbentlig vil regeringen drage den lære af dagens indlæg, at hvor den er tøvende, kan den med god samvittighed være beslutsom, hvor den søger måske at underbetone alvorren, kan den med god samvittighed ligeud sige til den danske befolkning, hvor alvorlig den internationale situation egentlig er, og hvor den viger tilbage for at bekende sin tillid til vore alliancer, kan den uden tøyen påtage sig de nødvendige forpligtelser.